

مقاله/ تاثیر انحلال مجلس در پیروزی کودتا

۳۱ مرداد ۱۳۹۳ ساعت ۱۸:۲۳

در واقع دکتر مصدق به جای استفاده از ظرفیت‌های موجود در مجلس، از ابتدای به قدرت رسیدن خود به تضعیف و بی اهمیت جلوه دادن مجلس پرداخت و گفت هرجا که مردم هستند، مجلس همانجاست.

مجلس شورای ملی به عنوان نهاد قانونگذاری از دستاوردهای مهم انقلاب مشروطه بود. با بررسی تحولات سیاسی و اجتماعی ایران پس از تشکیل مجلس می‌توان پی برد که نقش مجلس در این تحولات بسیار پررنگ و موثر بوده استپس از کودتای ۱۲۹۹ و روند قدرت گیری رضاخان اندک مقاومت‌هایی که توسط افرادی چون آیت الله مدرس علیه وی صورت می‌گرفت، در مجلس شورای ملی بود و در مواردی چون استعفای او در اثر اعتراض‌های نمایندگان مجلس چهارم و ناکام گذراندن جمهوری خواهی رضاخان برخی نمایندگان مجلس نقش موثر داشتند. رضا خان نیز با استفاده از ظرفیت‌های موجود در مجلس و با تشکیل مجلس موسسان توانست سلسله قاجاریه را منقرض و سلسله پهلوی را تشکیل دهد.

پس از شهریور ۱۳۲۰ نیز زمانی که متفقین پس از اشغال ایران به دولت جهت نشر اسکناس فشار می‌آوردند مقاومت‌های مجلس سیزدهم موجب شد تا آنها و دولت قوام که آن زمان بر سر کار بود انحلال مجلس را مطرح کنند که به دلیل اوضاع موجود و تبعات آن منصرف شدند. در فرایند قدرت گیری رضاخان، مجلس، نقش بی‌بدیل ایفا کرد.^(۱)

نهضت ملی ایران نیز در پیدایش، عملکرد و شکست خود با مجلس در تعامل و ارتباط بود. شکل گیری نهضت ملی ایران به تشکیل جبهه ملی مرتبط است که در اعتراض به آزاد نبودن انتخابات مجلس شانزدهم پی‌ریزی شد. ملی شدن نفت و طرح نخست وزیری مصدق نیز در مجلس شکل گرفت. نحوه تعامل دکتر مصدق با مجلس در شکست نهضت ملی نقش مهمی ایفا کرد. پس از استعفای مصدق و بازگشت او به نخست وزیری به همراه پست وزارت جنگ که حاصل قیام سی تیر ۱۳۳۱ بود، وی از مجلس شورای ملی که به جای ۱۳۶ نماینده، ۷۹ یا ۸۰ نماینده بیش نداشت، اختیارات قانونگذاری گرفت تا امور مملکت را اداره کند. یکباره به مدت شش ماه و بلافصله برای یکسال بعد، صورت مذاکرات مجلس شورای ملی حاکی از آن است که گرچه پیش از سی ام تیر ۱۳۳۱ نیز اختلافاتی بین مصدق و یارانش ظاهر شده بود ولی در سی ام تیر، همه یکدل و متفق مصدق را تایید کردند. اما همینکه موضوع اختیارات مطرح شد، یارانش یکی پی از دیگری از وی جدا شدند و در مساله رفراندوم انحلال مجلس نیز چند تن دیگر گرچه با وی همکاری می‌کردند، با رفراندوم مخالف بودند. ولی مصدق بدون توجه به مخالفتهای یارانش از جمله دکتر صدیقی، دکتر شایگان، خلیل ملکی، دکتر سنجابی، حسیبی، معظمی، پارسا و... رفراندوم را برگزار و مجلس هفدهم

را منحل کرد. عده‌ای از جمله دکتر صدیقی و دکتر سنجابی به وی گوشزد کرده بودند که شاه در غیاب مجلس شما را از نخست وزیری عزل می‌کند. اما مصدق پاسخ داده بود که شاه جراتش را ندارد. اظهار نظر افرادی که خطر عزل نخست وزیر را گوشزد کردند مبتنی بر سابقه تاریخی بود. احمد شاه در فاصله فترت بین مجلس سوم و چهارم، دوازده نفر را یکی پس از دیگری، شخصاً به نخست وزیری منصوب و سپس عزل کرده بود. خلیل ملکی از یاران مصدق نیز در باره عوامل و علل شکست نهضت ملی پنج عنوان را ذکر می‌کند که یکی از آنها انحلال مجلس شورای ملی توسط مصدق است. ملکی وقتی نتوانسته بود مصدق را مقاعده کند تا از انحلال مجلس چشم پوشی کند، این کلمات پیش گویانه را بر زبان رانده بود: «این راهی که شما می‌روید به جهنم است، ولی ما تا جهنم به دنبال شما خواهیم آمد».(۲)

مخالفت گسترده یاران مصدق و کسانی که علیرغم جدا شدن و اختلاف با مصدق از روی دلسوزی به مصدق هشدار دادند، نشان دهنده اشتباه بودن این تصمیم سیاسی بود. آیت الله کاشانی در نامه‌ای که ۲۷ مرداد، یعنی یک روز قبل از کودتا برای دکتر مصدق نوشت و وی را از وقوع کودتای قطعی مطلع کرد، دو اشتباه بزرگ مصدق را که بعداً امکانی برای کودتا شد، ذکر می‌کند که یکی از آنها انحلال مجلس بود. بی‌شک انحلال مجلس، یکی از اشتباهات مصدق بود. انحلال مجلس با شعارهای دمکراتیک مصدق و جبهه ملی سازگار نبود و آنها را نزد مردم، دیکتاتور معرفی می‌کرد. شاه نیز منتظر انحلال مجلس توسط مصدق بود تا بهانه‌ای برای سرنگونی داشته باشد، چنانکه در ملاقات با شوارتسکف گفته بود اگر مصدق رفراندوم خود را به اجرا بگذارد و مجلس را منحل کند، آنگاه او خود بر طبق قانون اساسی برای برکناری مصدق و آوردن نخست وزیر مورد نظر خود اختیارات کاملی خواهد داشت.(۳)

انحلال مجلس نه تنها مصدق را از چشم آزادیخواهان انداخت، بلکه آینده را نیز از یک مجلس نیم بند محروم کرد. با اینکه کودتاچیان عمل مصدق را در انحلال مجلس، غیر قانونی اعلام کرده بودند، پس از به قدرت رسیدن حاضر نشدن همان مجلس را تجدید کنند، عمل مصدق را بهانه قرار دادند و مجدداً انتخاباتی برگزار کردن و افراد مورد نظر خود را به مجلس فرستادند تا بتوانند مساله نفت را همان طوری که استعمارگران می‌خواهند به تصویب برسانند. در واقع دکتر مصدق به جای استفاده از ظرفیتهای موجود در مجلس، از ابتدای به قدرت رسیدن خود به تضعیف و بی‌اهمیت جلوه دادن مجلس پرداخت و گفت هرجا که مردم هستند، مجلس همانجاست. به این ترتیب با اتکای به افکار عمومی و حمایت غیر متشکل توده مردم قصد داشت تا برنامههای خود را عملی کند اما این اشتباه بزرگ از عوامل مهم سقوط وی و شکست نهضت ملی بود. در واقع وقتی علی زهری یکی از نمایندگان مجلس بر سر شکنجه ادعایی یکی از متهمان پرونده قتل افشار طوس، دولت را به تحریک مظفر بقایی استیضاح کرد، مصدق گرچه اهمیتی به موضوع استیضاح نمی‌داد ولی چنان وحشت کرده بود که مرتكب اشتباهی مهلك شد. او گمان می‌کرد همان اکثریت ضعیفی که مکی را برای عضویت هیئت نظارت بانک انتخاب کرده‌اند، مجدداً بسیج شده تا دولت را ساقط کنند. این محاسبات بسیار غلط بود چرا که فرستادن مکی به بانک و ساقط شدن دولت بر اثر استیضاح زهری اصلاً قابل مقایسه نبود و چنان که دکتر سنجابی به مصدق یادآور شده بود، اگر هواداران مصدق در مجلس از حساسیت وی در انتخاب مکی آگاه بودند، توان آن را داشتند که کس دیگری را انتخاب کنند علاوه بر آن در عمل نیز استعفای دو سوم نمایندگان مجلس بر اساس تقاضای مصدق نشان از همراه بودن مجلس با مصدق و نهضت ملی بود.

منابع:

۱. علیرضا ملایی توانی، مجلس شورای ملی و تحکیم دیکتاتوری رضاشاه ، تهران: مرکز اسناد انقلاب اسلامی، ۱۳۸۱، ص. ۸۵.
۲. حسین مکی، کتاب سیاه: سالهای نهضت ملی از نهم اسفند ۱۳۳۱ تا مرداد ۱۳۳۲، ج هفتم، تهران: انتشارات علمی، ۱۳۷۷، ص ۴۳۹
۳. دونالدان ویلبر، اسناد محرومانه CIA درباره عملیات سرنگونی دکتر مصدق (اسرار کودتا)، ترجمه حمید احمدی، تهران: نشر نی، ۱۳۷۹، ص. ۵۵

آدرس مطلب :

<https://www.cafetarikh.com/news/۲۰۱۵۰-مقاله-انحلال-تاثیر-مجلس-پیروزی-کودتا>